

Eseu "De ce vreau să joc la echipa Națională"

Totul a început acum șase ani, când tata intrase în casă cu trei bilete în mână. Așteptând acest moment de două săptămâni, smulg biletele din mâna tatălui și în sfârșit le pot examina mai atent.

Republica Moldova – Țara Galilor, 5 septembrie grupa D, suspinam eu cu voce tare. Să mergem ce mai așteptăm? Și așa a început totul... Chiar dacă meciul se sfârșise în defavoarea noastră acest meci m-a făcut să îndrăgesc fotbalul ca până în prezent să mă antrenez la echipa de juniori "Zimbru Chișinău". Pasiunea mea față de fotbal e de nedescris. Ce mă fascinează la acest sport cel mai mult este că o simplă minge poate uni o lume întreagă. Iar pasiunea mea față de sportul rege s-a ivit grație fotbalului moldovenesc.

Ce ne face pe noi unici este consacrarea și perseverența jucătorilor indiferent de scorul care apare pe tabel. De aceea aș vrea ca într-o zi să-mi manifest afecțiunea mea chiar pe teren purtând tricoul echipei noastre. Însăși stema ne motivează să dăm totul pe teren în cinstea fanilor prezenți meci de meci în tribune. Tot ce îmi doresc este să nu mai fim umbra cuiva și să devenim din ce în ce mai buni. Criticii spun că acest lucru este imposibil dar mai degrabă vreau să fiu condus de visuri decât de părerea altora. Căci, indiferent de situație voi merge mereu cu încredere în direcția propriului ideal. Împreună putem fi mai buni decât oricine, fiindcă unde este dorință și voință totul este posibil. Marele meu obiectiv este să aduc Cupa Mondială pe principala arenă a țării purtând banderola de căpitan pe braț. Și cine știe poate în viitor mă veți vedea lângă trofeu plin de lacrimi purtând la spate steagul Republicii Moldova.

Atunci când este pasiune, munca devine plăcere iar visurile realitate.

HAI MOLDOVA! HAI BĂIEȚI!

Benzin Bogdan, 12 ani

clasa a 7 "D", IPLT "Spiru Haret", mun. Chișinău.